

ÎNCHEIERE

Republica Moldova, mun. Chișinău

20 februarie 2020

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ, Tatiana Avasiloaie, examinînd cererea depusă de S.R.L. „Vasigur Grup” cu privire la suspendarea dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020,

a c o n s t a t a t :

La 13 februarie 2020 S.R.L. „Vasigur Grup” a depus o cerere cu privire la suspendarea dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020 ”Cu privire la revocarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05 aprilie 2017 și autorizației de construire nr.339-c/17 din 18 august 2017 eliberate S.R.L. ”Vasigur Grup”.

În motivarea cererii a indicat că la data de 18 august 2017 Primăria mun. Chișinău a emis beneficiarului S.R.L. “Vasigur Grup” autorizația de construire nr.339-c/17. La data de 12 aprilie 2018 Primăria mun. Chișinău a emis dispoziția nr.238-d, cu privire la sistarea lucrărilor de construire la șantierul de construcție din str. ***** și abrogarea autorizației de construire nr.339-c/2017 din 18 august 2017. La 11 mai 2018, în procedura contenciosului administrativ, Judecătoria Chișinău a anulat dispoziția nr.238-d din 12 aprilie 2018. Hotărârea Judecătoriei Chișinău din 11 mai 2018 a devenit irevocabilă la data de 20 iunie 2018.

Indică că dispoziția Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020, a fost emisă în baza demersului Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr.19/3418AST din 29 octombrie 2019, care a fost emis în baza unei petiții examinată deja repetat. Demersul nr.19/3418 AST din 29 octombrie 2019 a fost adresat la 19 noiembrie 2019 spre examinare potrivit art. 55 alin.(1) Cod administrativ, după competența teritorială Preturii sectorului Buiucani mun. Chisinau. Prin răspunsul nr.02-1335/19 din 03 decembrie 2019 Pretura sectorului Buiucani confirmă a dată în plus faptul, că Agenția pentru Supraveghere Tehnică în urma efectuării controalelor inopinate a determinat, că certificatul de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05 aprilie 2017 și autorizația de construire nr.339-c/17 din 18 august 2017 sunt emise cu respectarea prevederilor legale. Totodată în răspuns se menționează că legalitatea acestora se confirmă prin

hotărârile de judecată irevocabile din 11 mai 2018, decizia Curții de Apel Chișinău 18 noiembrie 2019.

Consideră că art. 29 alin.(1-2), art.32 alin.(1) a Legii nr.436 din 26.12.2006 privind administrația publică locală, art. 15 alin.(3) lit.a), art. 16 alin. (1) a Legii nr.36 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chisinau, nu acordă Primarului General dreptul de a emite repetat dispoziții cu conținut ilegal.

Demersului nr. 19/3418 AST din 29 octombrie 2019 emis de către Agenția de Supraveghere Tehnică la 18 noiembrie 2019 a fost examinat și respins de Curtea de Apel Chișinău, iar la 03 decembrie 2019 a fost examinat și respins de Pretura sectorului Buiucani mun. Chișinău. În conformitate cu prevederile art. 69 alin.(1,4) Cod administrativ, Primarul General nu este în drept să înceapă o procedură administrativă, fără demers cu termen legal și nu se acordă dreptul de a emite repetat dispoziții, care au fost deja examinate prin hotărâri irevocabile ale instanțelor de judecată.

Menționează că la 06 februarie 2020 Primarul General dl Ion Ceban a emis dispoziția nr.47-d, cu privire la revocarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05 aprilie 2017 și autorizației de construire nr.339-c/17 din 18 august 2017 eliberate S.R.L. ” Vasigur Grup” în afara legislației naționale în vigoare, lipsită de temeiuri juridice.

În conformitate cu prevederile art.148 alin. (1) Cod administrativ, Primarul General dl Ion Ceban și-a depășit competența la 06 februarie 2020, când a emis repetat dispoziția nr.47-d, din motiv că legea nu acordă Primarului General competența de a emite repetat dispoziții cu aceleași obiect de litigiu. În conținutul dispoziției menționate Primarul General recunoaște faptul, că există un litigiu în procedură de examinare la Judecătoria Chișinău, însă nu s-a conformat hotărârilor irevocabile ale instanțelor de judecată.

Solicită S.R.L. ”Vasigur Grup” în temeiul art.214 alin.(2-3) Cod administrativ, suspendarea executării dispoziției nr.47-d din 06 februarie 2020. S.R.L. ”Vasigur Grup” și-a asumat obligația de a depune cererea de chemare în judecată în termen de 15 zile după primirea răspunsului la cererea prealabilă.

Studiind cererea și actele dosarului, judecătorul consideră că, cererea de suspendare a urmează a fi admisă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.214 alin.(1-3) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în

termenul stabilit la art.172 alin.(3). (2) Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

În conformitate cu art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Instanța de judecată a constatat că prin hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 mai 2018, a fost anulată dispoziția Primarului General interimar al mun.Chișinău nr.238-d din 12 aprilie 2018 cu privire la sistarea lucrărilor de construire a șantierului de construcție di str.*****, ***** și abrogarea autorizației de construire nr.339-c/17 din 18 august 2017.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 03 septembrie 2019 (cauza nr.3-670/19) a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii, în acțiunea de contencios administrativ depusă de Madan Andrei ș.a. împotriva Primăriei mun.Chișinău, Primarului General interimar mun.Chișinău, S.R.L. "Vasigur Grup" cu privire la anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05 aprilie 2017 și anularea autorizației de construire nr.339-c/17 din 18 iulie 2017.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2019 recursul împotriva încheierii din 03 septembrie 2019 a fost respins. În motivarea deciziei instanța de recurs a menționat că scrisoarea Agenției pentru Supraveghere Tehnică din 29 octombrie 2019, prezentată de recurenți și care în opinia acestora ar servi o probă care justifică aplicarea măsurii de asigurare a acțiuni, instanța de recurs menționează că nu o poate pune în discuție, la această etapă, dat fiind faptul că această probă ține nemijlocit de fondul cauzei.

la 06 februarie 2020 Primarul General al mun.Chișinău a emis dispoziția nr.47-d"Cu privire la revocarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05 aprilie 2017 și autorizației de construire nr.339-c/17 din 18 august 2017 eliberate S.R.L. "Vasigur Grup".

În motivarea dispoziției se indică "Avînd în vedere demersul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr.19/3418AST din 29.10.2019 prin care se solicită autorității publice emitente revocarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05.04.2017 și autorizației de construire nr.339-c/17 din 18.08.2017, eliberată S.R.L. "Vasigur Grup" din motivul nerespectării prevederilor legislative referitor la executarea lucrărilor de construire, numeroase petiții ale locatarilor din vecinătatea construcției, și totodată avînd în vedere cererea de chemare în judecată a locatarilor din vecinătate cu privire la anularea actelor

permisive, în temeiul art.69 alin.(1), art.146, art.148 alin.(1) al Codului administrativ, art.29 alin.(1) și (2), art.32 alin.(1) din Legea nr.436 din 26 decembrie 2006 "Privind administrația publică locală", art.15 cpt.3 lit.a) și art.16 alin.(1) din Legea nr.136 din 17 iunie 2016 "Privind statutul municipiului Chișinău", Primarul General al municipiului Chișinău DISPUNE: 1. Se revocă certificatul de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05.04.2017 și autorizația de construire nr.339-c/17 din 18.08.2017, eliberate S.R.L. "Vasigur Grup", pentru elaborarea documentației de proiect și construirea unui ansamblu rezidențial cu obiective comerciale/prestări servicii și parcare subterană auto, cu nivelul de înălțime S+P+10E, pe terenul cu nr.cadastral 0100513551 din str.*****, *****".

La 10 februarie 2020 S.R.L. "Vasigur Grup a depus o cerere de suspendare a dispoziției nr.47-d din 06 februarie 2020, în temeiul art.172 Cod administrativ.

Prin răspunsul Primarului General al mun.Chișinău nr.02-111/905 din 12 februarie 2020, cererea de suspendare a fost respinsă.

La 13 februarie 2020 S.R.L. „Vasigur Grup” a solicitat instanței de judecată în temeiul art.214 alin.(1) Cod administrativ, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, suspendarea dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020, în temeiul art.214 alin.(1) Cod administrativ.

Dispoziția Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020 – este un act administrativ individual defavorabil.

Măsura suspendării actului administrativ se circumscrie noțiunii de protecție provizorie a drepturilor și intereselor particularilor pînă la momentul la care instanța competentă va cenzura legalitatea actului. Necesitatea asigurării unei protecții jurisdicționale provizorii persoanelor ale căror drepturi pot fi lezate prin emiterea unor acte administrative este recunoscută și în plan european, prin Recomandarea R (89) 8 adoptată de Consiliul de Miniștri din cadrul Consiliului Europei, conform căreia în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Codul administrativ prevede în art.214 și 172 atribuția instanței de contencios administrativ de a ordona măsuri vremelnice de suspendare a executării actului administrativ atunci când drepturile sau interesele legitime ale particularilor sunt supuse unui risc iminent de vătămare, în scopul evitării exercitării abuzive a

prerogativelor de care dispun autoritățile publice în contextul puterii lor discreționare.

Art. 214 alin.(2) din Codul administrativ impune, în acest scop, îndeplinirea a uneia din cele două condiții: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, conform definițiilor legale cuprinse în art. 172 alin.(2) din același act normativ.

Sintagma „existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil” reprezintă o expresie normativă care întreține dubiul propriei sfere de aplicare. Astfel, îi revine instanței de judecată misiunea de a configura în plan concret domeniul de aplicare a acestei sintagme normative. ”Existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil” prin raportare la exigențele principiului legalității în sensul că orice dubiu care atentează la prezumția de legalitate a actului administrativ poate constitui un temei serios în temporizarea caracterului executoriu al actului administrativ.

Pentru conturarea cazului „existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil” care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază cererea reclamantului, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Instanța consideră că analiza existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ ar trebui să se facă prin raportare la valențele principiului legalității care se impune respectului autorității publice: existența unei baze legale; obligația de a respecta regulile care vizează activitatea administrației; obligația de a respecta legile generale. În privința împrejurărilor de fapt sau de drept a căror proiecție asupra actului administrativ poate produce o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ, instanța reține următoarele: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent, nemotivarea actului administrativ, emiterea unui act administrativ contrar dispoziții legale.

Instanța statuează că deși în procedura de soluționare a unei cereri de suspendare instanța trebuie să se abțină de la aprecieri de substanță cu privire la legalitatea actului administrativ a cărei suspendare se cere, instanța observă că criticile de nelegalitate invocate de către reclamantă, în cererea de suspendare, sunt

pertinente și creează o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ în cauză.

Împrejurările evocate de reclamantă referitoare la faptul că există hotărâri judecătorești irevocabile prin care se confirmă legalitatea actelor revocate, există pe rolul instanțelor de judecată cauze avînd ca obiect legalitatea actelor administrative revocate, inclusiv cauza în care se examinează și demersul autorității care a stat la baza emiterii dispoziției a cărei suspendare se solicită, există pe rolul instanțelor de judecată cauza cu privire la prelungirea actului administrativ revocat, nerespectarea procedurii administrative la emiterea actului administrativ, pot fi apreciate ca suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ, o aparență de nelegalitate dată de modalitatea de emiterie a actului și nedeterminarea considerentelor care justifică emiterea actului administrativ.

Analiza incompletă a elementelor concrete și edificatoare vizînd operațiunile administrative desfășurate reprezintă un motiv suficient pentru a pune la îndoială legalitatea exercitării dreptului discreționar al autorității publice locale.

Instanța consideră neîntemeiate argumentele reprezentantului autorității publice locale evocate în referința la cererea de suspendare, precum că actul administrativ al cărei suspendare se solicită este legal și întemeiat, deoarece valabilitatea autorizației revocate a expirat, or, instanța notează că prin actul administrativ din speță s-a dispus revocarea autorizației, alte probe din care ar rezulta existența unei prescripții de sistare a lucrărilor nu există, mai mult ca atît, pe rolul instanțelor de judecată se află cauza cu privire la prelungirea autorizației revocate, iar prin hotărîrea din 02 decembrie 2019 s-a obligat autoritatea să prelungească autorizația, date despre caracterul irevocabil al acestei hotărîri instanței nu i-au fost prezentate, însă este cert faptul că părțile sunt în litigiu avînd ca obiect prelungirea autorizației revocate.

Instanța constatînd existența unie condiții obligatorii prevăzute la art.172 alin.(2) Cod administrativ, statuează că în procesul executării din oficiu a actelor administrative trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrariului. Tocmai de aceea, suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind în realitate un eficient instrument procedural aflat la îndemîna autorității emitente sau a instanței de judecată pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atîta timp cît autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele asupra celor vizați.

Reieșind din cele expuse mai sus, judecătorul va admite cererea de suspendare.

În temeiul art.214 alin.(5) Cod administrativ, suspendarea executării poate fi condiționată de plata unei cauțiuni, de îndeplinirea anumitor condiții sau poate fi limitată în timp.

Luînd în considerație faptul că prezenta cererea de suspendare a executării actului administrativ individual a fost depusă pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul a adus proba că la 10 februarie 2020 a înaintat pîrîtului cererea prealabilă de contestare a dispoziției nr.47-d din 06 februarie 2020, instanța va limita în timp suspendarea actului administrativ individual defavorabil și anume va dispune suspendarea executării acestuia pînă la data de 17 aprilie 2020.

Astfel, din considerentele enunțate și în conformitate cu art. art. 172 alin. (2), 214, 230 Cod administrativ, instanța de judecată

d i s p u n e:

Admite cererea depusă de S.R.L. „Vasigur Grup” cu privire la suspendarea dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020.

Suspendă executarea dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr.47-d din 06 februarie 2020 ”Cu privire la revocarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****3/17 din 05 aprilie 2017 și autorizației de construire nr.339-c/17 din 18 august 2017 eliberate S.R.L. ”Vasigur Grup”, pentru perioada pînă la 17 aprilie 2020.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Judecătorul

Avasiloaie Tatiana